

ทฤษฎี

การกำจัดกำมะถันจากถ่านหินที่เรียกว่า ดีซัลเฟอร์ไรเซชัน (Desulfurization) มีด้วยกันหลายวิธี แยกเป็นหลักการใหญ่ ๆ ได้ 2 วิธี คือ (1) ขบวนการที่เกิดขึ้นทางกายภาพ (2) ขบวนการที่เกิดขึ้นทางเคมี ซึ่งวิธีเหล่านี้สามารถกำจัดกำมะถันได้ถึงร้อยละ 50 - 90 ของกำมะถันทั้งหมดในถ่านหิน

1. ขบวนการกำจัดกำมะถันทางกายภาพมีหลายขบวนการ เช่น Froth flotation, Selective oil agglomeration, High gradient magnetic separation และ Dynamic segregation

2. ขบวนการกำจัดกำมะถันทางเคมี มี 3 วิธี คือ

2.1 Hydrogenation

2.2 Oxidation

2.3 Alkaline solution treatment

ซึ่งขบวนการดังกล่าวนี้ได้ถูกพัฒนาขึ้นมาใช้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมถ่านหิน

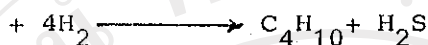
2. ขบวนการกำจัดกำมะถันทางเคมี (8)

2.1 Hydrogenation

ก. Hydrodesulfurization วิธีนี้ให้ผลดีมาก ปฏิกริยาเกิดจากสารประกอบกำมะถันในถ่านหิน เข้าทำปฏิกริยากับก๊าซไฮโดรเจนในเครื่องควบคุมปฏิกริยาเคมี (reactor) ที่สามารถควบคุมอุณหภูมิและความดัน แยกได้ 2 อย่างคือ ทำที่อุณหภูมิต่ำ ความดันสูง เช่น ที่อุณหภูมิ 850° ฟ ความดัน 3,000 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว และที่อุณหภูมิมากกว่า 1,300° ฟ ความดันใกล้เคียงความดันบรรยากาศ โดยใช้ตัวเร่งปฏิกริยา (catalyst)

ที่เหมาะสม วิธีนี้สามารถกำจัดกำมะถันได้ทั้งกำมะถันอินทรีย์และกำมะถันอนินทรีย์ ในรูปของไพริ-
ติคซัลเฟอร์ นอกจากนี้จะทำให้สารประกอบไฮโดรคาร์บอนที่ไม่อิ่มตัวถูกเติมไฮโดรเจนเป็นสาร
ประกอบไฮโดรคาร์บอนที่อิ่มตัวและก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์

กำมะถันในรูปของกำมะถันอินทรีย์จะถูกกำจัดตั้งสมการ

กำมะถันในรูปของกำมะถันอนินทรีย์ จะถูกกำจัดตั้งสมการ

วิธีนี้สามารถลดปริมาณกำมะถันในถ่านหินใกล้เคียงร้อยละ 0.1 -
0.2 แต่มีข้อเสียคือ พวกแรธาตุในถ่านหินจะไปรวมตัวกับตัวเร่งปฏิกิริยามีผลทำให้อัตราเร็ว
ของตัวเร่งลดลง

ตัวอย่าง การกำจัดกำมะถันในถ่านหิน Pittsburgh seam ซึ่งใช้อุณหภูมิประมาณ
1,300° F จะลดปริมาณของไพริติคซัลเฟอร์จากถ่านหินได้ถึงร้อยละ 97 ของไพริติคซัลเฟอร์ใน
ถ่านหิน และเมื่ออุณหภูมิสูงถึง 1,500° F จะสามารถกำจัดกำมะถันอินทรีย์จากถ่านหินได้ถึง
ร้อยละ 85 ของกำมะถันอินทรีย์ในถ่านหิน โดยที่อุณหภูมิ 1,500° F นี้ สามารถกำจัดกำมะถัน
ทั้งหมดได้ถึงร้อยละ 90

ข. Synthiol process ขบวนการนี้ใช้ตัวทำละลายมาผสมกับถ่านหิน
แล้วทำให้ร้อนในบรรยากาศไฮโดรเจนโดยใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา (Cobalt molybdate บน
silica หรือ Activated alumina) ในเครื่องควบคุมปฏิกิริยาที่อุณหภูมิ 840° F ความดัน
2,000 - 4,000 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว ไคกาซไฮโดรเจนซัลไฟด์และกาซแอมโมเนีย เมื่อแยก
กาซไฮโดรเจนจากกาซผสมที่เกิดขึ้นแล้วนำมาใช้ใหม่ ขบวนการนี้จะกำจัดกำมะถันได้
ดี ทำให้กำมะถันเหลือในถ่านหินประมาณร้อยละ 0.3 แม้ว่าถ่านหินนั้นจะมีกำมะถันสูงถึงร้อยละ
5 ก็ตาม

ก. Solvent refined coal (SRC) ขบวนการนี้ใช้ตัวทำละลายที่มีจุดเดือดระหว่าง 550 - 850 °F ผสมกับถ่านหินในบรรยากาศไฮโดรเจนทำปฏิกิริยากันในเครื่องควบคุมปฏิกิริยาที่อุณหภูมิประมาณ 825 - 850 °F ความดัน 1,000 - 2,000 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว วิธีนี้สามารถกำจัดไพริติกซัลเฟอร์ได้ถึงร้อยละ 70 ขบวนการนี้คือไม่ต้องใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา ราคาของเครื่องมือต่ำกว่า Hydrodesulfurization และ Synthiol process

2.2 Oxidation

เป็นวิธีการกำจัดไพริติกซัลเฟอร์จากถ่านหิน โดยไพริติกซัลเฟอร์จะถูกออกซิไดซ์กลายเป็นซัลเฟต มีหลายขบวนการ เช่น

ก. Dillon process เป็นขบวนการที่นำถ่านหินและน้ำมาผสมกันในบรรยากาศของออกซิเจน ความดัน 620 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว อุณหภูมิ 350 °F เป็นเวลา 10 นาที จากการวิจัยพบว่า ถ่านหินที่มีกำมะถันอยู่ร้อยละ 2.55 ซึ่งเป็นกำมะถันอินทรีย์ ร้อยละ 0.94 หลังจากผ่านขบวนการแล้วจะเหลือกำมะถันเพียงร้อยละ 0.48 ซึ่งกำมะถันที่ถูกกำจัดคือ ไพริติกซัลเฟอร์ และอีกครั้งหนึ่งเป็นกำมะถันอินทรีย์

ข. Ledgement process เป็นขบวนการที่นำถ่านหินมาบดเป็นผงแล้วผสมกับ solvent ในลักษณะ slurry ไหลผ่านการล้างในเครื่องควบคุมปฏิกิริยาที่อุณหภูมิ 270 °F ความดันของออกซิเจน 300 ปอนด์/ตารางนิ้ว เป็นเวลา 2 ชั่วโมง ไพริติกซัลเฟอร์ถูกออกซิไดซ์ได้เป็นซัลเฟตและกำมะถันอิสระ เมื่อนำ slurry มาแยกเอา solvent ออกจะเหลือส่วนที่เป็นถ่าน (Coal fraction) และล้างด้วยน้ำ solvent ที่เหลือจากการแยกทำให้เป็นกลางโดยใช้ปูนขาวหรือหินปูน ต่อไปแยกสารประกอบของเหล็กและยิบซัมออก จะได้ solvent ที่สะอาด นำกลับมาใช้อีก

ค. Meyers process⁽¹¹⁾ ขบวนการนี้ใช้สารละลายเพอริกซัลเฟตหรือสารละลายเพอริกคลอไรด์เป็นตัวออกซิไดซ์ ไพริติกซัลเฟอร์ในถ่านหินจะถูกออกซิไดซ์ที่อุณหภูมิประมาณ 100 °C ความดันหนึ่งบรรยากาศ กลายเป็นเพอริกซัลเฟต และกำมะถันอิสระ

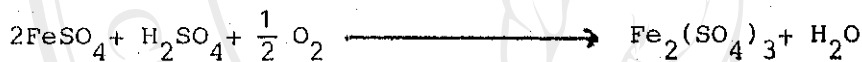
ถ่านหินที่ผ่านขบวนการแล้วนำมาล้างเมื่อกำจัดกำมะถันอิสระออก

วิธีที่ให้ผลในการกำจัดกำมะถันสูงประมาณร้อยละ 80 - 100 ในถ่านหินที่มีสิ่งเจือปนไม่มากนักใช้เวลาประมาณ 8 ชั่วโมง ถ้าต้องการลดเวลาให้น้อยลงต้องใช้อุณหภูมิสูงกว่า 100 °C จะให้ผลในการกำจัดมากกว่าร้อยละ 80 ของไพริติกซัลเฟอร์

ปฏิกิริยาเกิดดังสมการ

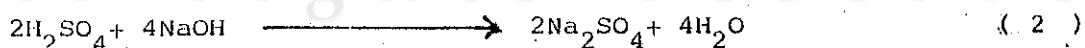
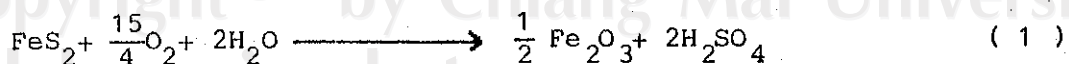

วิธีนี้ เนื่องจากปฏิกิริยาเกิดขึ้นที่อุณหภูมิไม่สูงนัก และความดันบรรยากาศที่สำคัญคือ สารละลายที่ใช้เป็นตัวสกัด สามารถนำไปผ่านวิธีการรีเจนเนอเรชัน (Regeneration) โดยการเติมออกซิเจนในสารละลายเพื่อออกซิไดซ์เฟอร์รัสซัลเฟตให้เปลี่ยนเป็นเฟอร์ริกซัลเฟต นำสารละลายกลับมาใช้ได้ อีก ดังสมการ

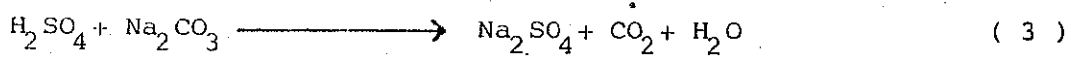
2.3 Alkaline solution treatment (11)

เป็นวิธีการสกัดกำมะถันจากถ่านหิน โดยการล้างด้วยสารละลายด่างที่ร้อน ซึ่งเมื่อออกซิเจนละลายอยู่ในสารละลายด่างที่ใช้โดยมากจะเป็นโซเดียมไฮดรอกไซด์ หรือโซเดียมคาร์บอเนต ปฏิกิริยาเกิดขึ้นในเครื่องควบคุมปฏิกิริยา ภายใต้อุณหภูมิและความดันที่เหมาะสมในเวลา 1 ชั่วโมง จากผลการวิจัยพบว่า สารละลายที่มีความเข้มข้นต่ำจะให้ผลในการกำจัดกำมะถันจากถ่านหินได้ร้อยละ 35 - 40 โดยน้ำหนัก ดังสมการ

(1) และ (2) เป็นสมการกำจัดกำมะถันจากถ่านหินโดยใช้สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์

ที่อุณหภูมิ 200° ซ ความดัน 175 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว

(1) และ (3) เป็นสมการกำจัดกำมะถันจากถ่านหินโดยใช้สารละลายโซเดียมคาร์บอเนต ที่มีความเข้มข้นร้อยละ 0.53 โดยน้ำหนักที่อุณหภูมิ 150° ซ ความดัน 114 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว

(1) และ (4) เป็นสมการกำจัดกำมะถันจากถ่านหินโดยใช้สารละลายโซเดียมคาร์บอเนต ที่มีความเข้มข้นร้อยละ 1.1 โดยน้ำหนักที่อุณหภูมิ 150° ซ ความดัน 114 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว

2.4 ขั้นตอนของการดำเนินการทดลอง

1. วิธีการกำจัดไพริติกซัลเฟอร์ด้วยวิธีออกซิเดชัน โดยใช้สารละลายโซเดียมคาร์บอเนต
2. วิเคราะห์หาปริมาณแก๊สทั้งหมดและค่าความร้อนโดยใช้ bomb calorimeter
3. วิเคราะห์หาไพริติกซัลเฟอร์ โดยใช้ Spectrophotometer คือ Spectronic-21
4. วิเคราะห์หาซัลเฟตซัลเฟอร์ โดยวิธี Gravimetric
5. วิเคราะห์หาปริมาณความชื้น สารระเหย เถ้า และค่าถ่านคงตัวแบบ proximate analysis
6. วิเคราะห์หาปริมาณของ คาร์บอน ไฮโดรเจน และไนโตรเจน ด้วยเครื่อง CHN analyzer